

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3CoKR/37/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4121203725
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Paulína Pacherová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:4121203725.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Paulíny Pacherovej a členov senátu JUDr. Borisa Tótha a JUDr. Ľubice Břouškovéj, v právnej veci žalobcu: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., so sídlom Želetavská 1525/1, 140 92 Praha 4 - Michle, IČ: 649 48 242, Česká republika, organizačná zložka v SR: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, so sídlom Šancová 1/A, 813 33 Bratislava, IČO: 47 251 336, právne zast.: ALTER IURIS, s.r.o., so sídlom Tolstého 9, 811 06 Bratislava, IČO: 36 708 771, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. A. XXXX/XX, XXX XX C., právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Slávik a partneri, s.r.o., so sídlom nám. M.R. Štefánika 3, 955 01 Topoľčany, IČO: 36 861 375, o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 23Odi/1/2021-107 zo dňa 15.12.2021, pomerom hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 23Odi/1/2021-107 zo dňa 15.12.2021 potvrdzuje.

II. Žalovanému priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške trov odvolacieho konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súd prvej inštancie v osobe vyššieho súdneho úradníka.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie, s poukazom na ust. § 166 ods. 1, 2, § 166e ods. 1, § 166f ods. 1 a § 166g ods. 2 až 4 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ZKR“), zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia oddĺženia žalovaného pre naplnenie zákonných dôvodov zrušenia oddĺženia podľa § 166g ods. 1 a § 166g ods. 2 písm. a), c), h) ZKR. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca je veriteľom žalovaného titulom zmenkovej pohľadávky priznanej mu rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 36CbZm/6/2016-106 zo dňa 25.04.2018, ktorú si prihlásil do konkurzu vedeného na majetok žalovaného. Závazkový vzťah (kauza zmenky, v ktorej má pôvod pohľadávka žalobcu) vznikol zo Zmluvy o kontokorentnom úvere zo dňa 03.01.2015, poskytnutom obchodnej spoločnosti D-MAKER, s.r.o. (následne zlúčená do EURO SV, s.r.o), v ktorej žalovaný pôsobil ako spoločník a konateľ. Úver zabezpečovala zmenka a žalovaný vystupoval ako zmenkový ručiteľ.

Nepoctivý zámer žalovaného videl žalobca v tom, že žalovaný sa ako dlžník, napriek vedomosti o svojom dlhu voči žalobcovi, účelovo zbavil svojho majetku s úmyslom ukrátiť žalobcu ako veriteľa. V podstatných skutkových tvrdeniach žaloby žalobca uviedol, že žalovaný spolu s manželkou, kúpnu zmluvou zo dňa 03.03.2016, účelovo previedol na syna nehnuteľný majetok – byt č. 39, nachádzajúci sa v C., 3 NP bytového domu súp. č. 2404, vchod A, zapísaný na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradnom Topoľčany, katastrálny odbor. Zároveň bolo v prospech predávajúcich zriadené vecné bremeno bezodplatného doživotného bývania a užívania bytu. Vlastnícke právo a vecné bremeno bolo do katastra zapísané dňa 04.04.2016.

Okresný súd Topoľčany rozsudkom č. k. 11C/51/2016 zo dňa 17.10.2018, ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 31.03.2020, nadobudol právoplatnosť dňa 01.06.2020 určil, že právny úkon - kúpna zmluva zo dňa 03.03.2016 spolu so zriadením vecného bremena je voči veriteľovi právne neúčinný.

Podľa žalobcu je na žalovaného, ktorý má skúsenosti s podnikaním, potrebné prihliadať prísnejšie.

Žalovaný s dôvodnosťou žaloby nesúhlasil. V tvrdeniach procesnej obrany uviedol, že žalobcom vymedzené dôvody zrušenia oddĺženia podľa § 166g ods. 2 písm. a), c), h) ZKR naplnené nie sú, nakoľko ako dlžník celý svoj majetok uviedol v zozname majetku, uviedol všetky dôležité informácie vrátane žalobcom napádanej kúpnej zmluvy. Predmet zmluvy – dvojizbový byt č. 39, zaťažený záložným právom v prospech ČSOB Stavebná sporiteľňa, a.s., bol v posledných troch rokoch jediným majetkom vyššej hodnoty. Správcovi a veriteľom poskytol po podaní návrhu potrebnú súčinnosť, žiadne skutočnosti nezamĺčal, vrátane napádanej kúpnej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena. Neúspech v podnikaní vznikol z dôvodu druhotnej platobnej neschopnosti. Finančné ťažkosti viedli až k rozpadu manželstva, ktoré bolo na návrh manželky rozvedené rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č. k. 8Pc/29/2017-13 zo dňa 30.01.2018. Následne býval v podnájme. Po podaní návrhu si našiel prácu na riadnu pracovnú zmluvu a jeho zárobok je 630,- Eur. Po oddĺžení vedie riadny život, zamestnal sa a nemá dlhy. Žalovaný poukázal na to, že žalobca voči nemu vedie exekúciu na byt (na základe určenia neúčinnosti právneho úkonu – kúpnej zmluvy), ktorý bude pravdepodobne speňažený v prospech žalobcu.

Mal za to, že vzhľadom na jeho vek blízko pred dôchodkom, neexistenciu vlastníctva k žiadnemu majetku a vedeniu exekúcie na byt (s pravdepodobnosťou jeho speňaženia v prospech žalobcu), je na žalovaného potrebné pozerieť miernejšie.

1.1. Súd prvej inštancie mal preukázané, že žalobca je oprávneným veriteľom a žaloba bola podaná v zákonnej lehote. Uznesenie o vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného s oddĺžením bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 10.05.2019, právoplatnosť nadobudlo dňa 11.05.2019.

1.2. Na základe zisteného skutkového stavu dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby a neunesení dôkazného bremena žalobcom. Poukázal na to, že inštitút oddĺženia fyzických osôb, zavedený do slovenského právneho poriadku zákonom č. 377/2016 Z.z., vychádza z vyvrátenej domnienky platobnej neschopnosti dlžníka, ktorá môže byť vyvrátená na začiatku konania samotným súdom ("ex ante" kontrola), alebo v rámci skúmania poctivého zámeru dlžníka na základe žaloby dotknutého veriteľa ("ex post" kontrola). Poctivý zámer sa vymedzuje jednak pozitívne a jednak negatívne, a to v zásade demonštratívny výpočet prípadov, kedy dlžník poctivý zámer má resp., kedy ho nemá. Rešpektujúc vyššie uvedené teoretické legislatívne vymedzenia procesu oddĺženia, súd posudzoval konkrétne podmienky v danej právnej veci.

1.3. V konaní mal preukázané, že žalobca má voči dlžníkovi pohľadávku vo výške 46.709,91 Eur s príslušenstvom. Žalovaný túto pohľadávku nepoprel, nepoprel právny dôvod jej vzniku, ani výšku. Žalobcu uviedol v zozname veriteľov, ktorý tvoril prílohu návrhu na vyhlásenie konkurzu.

Súd prvej inštancie nevhliadol naplnenie ani jedného so žalobcom vymedzených právnych dôvodov nepoctivého zámeru, podľa § 166g ods. 2 ZKR a) žalovaný v zozname majetku ani na dopyt správcu neuviedol časť svojho majetku, písm. c) v návrhu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu, písm. h) z jeho správania pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť veriteľa, ktoré bolo podľa žalobcu naplnené tým (malo spočívať v tom), že dlžník previedol časť svojho majetku patriaceho do BSM kúpnu zmluvou na svojho syna, hoci vedel o svojom dlhu voči žalobcovi.

Dospel k právnenému záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno tvrdenia a nepreukázal, že by žalovaný v zozname majetku priloženého k návrhu na konkurz neuviedol časť svojho majetku a nepreukázal ani to, že v návrhu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu. Naopak, zisteným skutkovým stavom mal preukázané, že žalovaný v zozname majetku uviedol aj dvojizbový byt v Topoľčanoch, napriek tomu, že v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu dňa 17.04.2019 už túto nehnuteľnosť nevlastnil. Nehnuteľnosť bola prevedená kúpnu zmluvou zo dňa 03.03.2016 na syna a neúčinnosť tohto právneho úkonu bola určená až rozsudkom Okresného súdu Topoľčany, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.06.2020. Žalovaný teda v zozname majetku väčšej hodnoty, ktorý dlžník vlastnil v posledných troch rokoch, uviedol aj tento majetok, preto tvrdenie žalobcu o nepoctivom zámere dlžníka neobstojí.

1.4. Na žalovaného prihladol miernejšie (§ 166g ods. 3 a ods. 4 ZKR), vzhľadom k tomu, že je vo veku blízkom dôchodkovému veku, dosiahol iba stredné odborné vzdelanie bez maturity. Za miernejšie kritérium posudzovania považoval súd aj vážnu životnú situáciu žalovaného v spojitosti s jeho rozvodom a stratou obydli. Okrem toho zo správania dlžníka po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich schopností a možností, poskytol správcovi potrebnú súčinnosť, získal zamestnanie so stabilným príjmom (§ 166g ods. 1 ZKR). Žalobca nepreukázal, že by žalovaný v minulosti mal alebo stále má významnejší majetok, čo by zakladalo dôvod na prísnejšie posúdenie osoby žalovaného. Vlastníctvo dvojizbového bytu v Topoľčanoch súd nepovažoval za významnejší majetok. Prvoinštančný súd uviedol, že žalovaný mal skúsenosti s podnikaním iba ako živnostník alebo spoločník jednoosobovej spoločnosti s ručením obmedzeným, ktorej podnikanie nebolo na relevantnom trhu významné a pôsobil len ako konateľ tejto spoločnosti, nepôsobil v orgánoch inej právnickej osoby (§ 166g ods. 3 ZKR). Na základe vykonaného dokazovania žalobu zamietol a žalovanému titulom úspechu priznal nárok na náhradu trov konania.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol, prostredníctvom právneho zástupcu, v zákonnej lehote odvolaním žalobca (ďalej aj „odvolateľ“) z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), h) zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“).

V odvolacej argumentácii namietal, že súd prvej inštancie absolútne odignoroval tvrdenia žalobcu poukazujúce na konanie žalovaného, ktorý mal v úmysle poškodiť žalobcu ako svojho veriteľa. V dôvodoch rozsudku len stroho uviedol, že predpoklad nepoctivého zámeru § 166g ods. 2 písm. h) ZKR preukázaný nebol, pričom sa žiadnym spôsobom nevysporiadal a nezohľadnil rozsudok Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 11C/51/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 12Co/74/2019-190. Z dôvodov citovaného rozsudku Krajského súdu v Nitre pritom vyplýva, že boli naplnené všetky náležitosti potrebné pre úspešné odporovanie právneho úkonu spočívajúce v úmysle dlžníka ukrátiť, právnym úkonom vykonaným v posledných troch rokoch, svojho veriteľa, ktorý má voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku a právnym úkonom došlo k jej ukráteniu. Odvolateľ zotrval na tvrdení, že predmetnými rozhodnutiami nesporne a riadne preukázal, že žalovaný nemal pri oddžnení poctivý zámer, keď právnym úkonom s blízkou osobou previedol svoj nehnuteľný majetok za symbolickú cenu 1,- Euro. Toto tvrdenie žalovaný žiadnym spôsobom nevyvrátil a nenamietal tvrdenie žalobcu, že ho pred podaním návrhu na konkurz poškodil účelovým prevodom majetku.

Odvolateľ sa nestotožnil ani s právnym záverom prvoinštančného súdu o miernejšom prihladaní na osobu dlžníka (žalovaného). Okolnosti odôvodňujúce miernejšie prihladenie na dlžníka zákon spája len so základným vzdelaním. Žalovaný, ktorý dosiahol stredné odborné vzdelanie, túto podmienku nespĺňa. Neobstoja ani súdom uvedené okolnosti straty bývania a následný podnájom, keďže žalovanému naďalej svedčí právo vecného bremena – bezodplatného užívania prevedeného bytu. Bývanie v podnájme neznamená trvalú stratu bývania, navyše žalovaný nepreukázal, že by v podnájme býval dlhšiu dobu. Odvolateľ sa nestotožnil ani s názorom súdu prvej inštancie v tom, že dôvod na prísnejšie prihladenie u žalovaného nezakladajú ani jeho skúsenosti s podnikaním. Namietal, že § 166g ods. 3 ZKR nehovorí o tom, že na osobu sa prihlada prísnejšie len v tom prípade, ak má osoba skúsenosti s podnikaním vo významnej spoločnosti s vysokým ziskom tak, ako si to vykladá Okresný súd Nitra. Uvedené ustanovenie ZKR pozerá na skúsenosti danej osoby, čo v predmetnom prípade naplnené je. Žalovaný má skúsenosti s podnikaním ako živnostník a vlastník spoločnosti, v ktorej vystupoval ako spoločník a pôsobil taktiež vo funkcii konateľa. Žalovaný tieto skutočnosti nenamietal, naopak ich sám uviedol. Predpoklady na prísnejšie nazeranie na žalovaného preto podľa odvolateľa naplnené sú.

Z pohľadu odvolateľa v rozsudku absentuje zákonná požiadavka riadneho odôvodnenia vyplývajúca z ust. § 220 ods. 2 CSP. V odvolacom návrhu žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu, podanom prostredníctvom právneho zástupcu, navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Uviedol, že existencia rozhodnutí Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 11C/51/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 12Co/74/2019-190, na ktoré žalobca výlučne poukazuje, nie je sporná a žalovaný ich nenapádal. Na základe označených rozhodnutí je voči nemu vedené exekučné konanie na Okresnom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 80Ek/1643/2020, kde sa žalobca svojho nároku môže domáhať predajom bytu.

Zotráva na tvrdeniach prezentovaných pred súdom prvej inštancie v tom, že oddžnením vo svojej ťažkej životnej situácii sledoval dobrý úmysel. V zozname majetku tvoriacom prílohu návrhu na konkurz uviedol a) celý svoj majetok a všetky dôležité informácie, vrátane žalobcom napádanej kúpnej zmluvy, b) prehlásil, že prevedený byt v BSM s manželkou bol jeho obydli a je zaťažený záložným právom

v prospech ČSOB Stavebná sporiteľňa, a.s., c) nič nezamlčal a uviedol, že žiadny hodnotný majetok nevlastní, d) správcovi a veriteľom poskytol potrebnú súčinnosť, e) po podaní návrhu na konkurz si našiel prácu so zárobkom 630,- Eur netto, f) nepriaznivá finančná situácia mala dopad na rozpad manželstva a následné bývanie v podnájme, je v pred dôchodkovom veku, nárok na starobný dôchodok dosiahne o 1,5 roka, g) má stredné odborné vzdelanie bez maturity. Podľa žalovaného súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav a dôkazy vyhodnotil podľa § 166g ZKR. Miernejší náhľad súdu na osobu žalovaného je opodstatnený.

4. V následne podanej replike a duplike strany sporu zotrvali na svojich predchádzajúcich tvrdeniach.

5. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 470 CSP), po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého rozhodnutia v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania, po oboznámení sa s procesným postupom súdu prvej inštancie, dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

6. Podstatnou a pre rozhodnutie o odvolaní právne významnou otázkou bolo, či žalovaný ako dlžník pri oddĺžení mal/nemal poctivý zámer a či napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v právnom závere o nedôvodnosti žaloby o zrušenia oddĺženia je vecne správne. Na posúdenie tejto otázky, v rozsahu odvolateľom vymedzených dôvodov odvolania a odvolacej argumentácie, zameral odvolací súd preskúmanie rozhodnutia v odvolacom konaní.

7. Odvolací súd mal preukázané, že žalobca je aktívne legitimovanou osobou na podanie žaloby (návrhu) ako veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením. Žaloba smerujúca voči dlžníkovi (žalovanému) bola podaná na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení v zákonnej lehote, do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu.

8. Žalovaný je fyzická osoba – dlžník, v aktuálnom veku 64 rokov, ktorému bola rozhodnutím konkurzného súdu zo dňa 02.05.2019 v konaní sp. zn. 29Odk/42/2019 priznaná ochrana oddĺžením.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd sa, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu, stotožnil so skutkovým a právnym záverom súdu prvej inštancie, že žalobcom vymedzené dôvody zrušenia oddĺženia pre nepoctivý zámer dlžníka v konaní preukázané neboli. Súd prvej inštancie sa vysporiadal a zodpovedal podstatné skutkové tvrdenia strán uvedené v procesnom útoku a obrane. Riadne a dostatočne zistil skutkový stav veci a tento správne skutkovo a právne vyhodnotil. Rozhodnutie dostatočne odôvodnil a zrozumiteľne uviedol podstatné úvahy, na ktorých založil právne záväzný výrok rozhodnutia.

12. Žalobca dôvodnosť žaloby založil a vymedzil konaním dlžníka, ktorý prevodom bytu Kúpnu zmluvou zo dňa 03.03.2016, uzavretou s osobou mu blízkou (synom) ukrátil žalobcu ako svojho veriteľa.

13. V zhode so záverom súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že žalovaný, ako vyplýva zo zisteného skutkového stavu a pripojeného konkurzného spisu 29Odi/42/2019, žalobcu uviedol ako svojho veriteľa a v zozname majetku časť súdne spory uviedol aj spor prebiehajúci na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 11C/51/2016 o neúčinnosť právneho úkonu (kúpnej zmluvy). Rovnako v zozname majetku väčšej hodnoty uviedol a riadne označil aj sporný byt č. 39 a nebytový priestor v Topoľčanoch. Z písomných správ správcu vyplýva, že dlžník mu poskytol súčinnosť. Právny záver o nepreukázaní naplnenia dôvodov podľa § 166g ods. 1 písm. a), c) ZKR odvolací súd ho hodnotí ako správny, majúci oporu v skutkovom stave zistenom súdom prvej inštancie. Skutkové vymedzenie žaloby, podstatné skutkové tvrdenia žalobcu, ani ním predložené dôkazy naplnenie právnych dôvodov nepoctivého zámeru vyplývajúcich z § 166g ods. 1 písm. a), c) ZKR, nepreukazujú.

14. Odvolací súd nevzhladol dôvodnou ani odvolaciu námietku žalobcu, že nepoctivý zámer žalovaného bol naplnený v ust. § 166g ods. 1 písm. h) ZKR, čo preukazuje rozsudok Okresného súdu Topoľčany sp.

zn. 11C/51/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 12Co/74/2019-190, ktorý súd určil neúčinnosť dlžníkom (žalobcom s manželkou) vykonaného právneho úkonu – kúpnej zmluvy o prevode bytu dlžníka na jeho syna. Podľa žalobcu právny záver súdu prvej inštancie vo vzťahu k tomuto dôvodu neobstojí, súd nevzal do úvahy tvrdenia a dôkazy predložené žalobcom.

15. K odvolacej argumentácii žalobcu o preukázaní úmyslu dlžníka ukrátiť veriteľa predloženým právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Topoľčany v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre, odvolací súd v súvislosti s posudzovaním poctivého úmyslu dlžníka uvádza, že tento úmysel je potrebné skúmať vždy v závislosti od konkrétnej kauzy a z nej vyplývajúceho konania dlžníka.

V prejednávanej veci síce odporovanou kúpnu zmluvou došlo k zmenšeniu majetku dlžníka, avšak v dôsledku úspechu žalobcu v spore o jej neúčinnosť, tento právny úkon vrátane vecného bremena, vo vzťahu medzi žalobcom a dlžníkom nevyvoláva žiadne právne účinky (hľadá sa naň ako by nebol). Uvedené znamená, že na žalobcu zmenšenie majetku dlžníka nepôsobí a žalobca je naďalej oprávnený uspokojiť sa z majetku odporovaného právneho úkonu (t. j. bytu), hoci tento formálne zostáva vo vlastníctve nadobúdateľa (syna žalovaného). Majetková podstata žalovaného sa preto vo vzťahu k žalobcovi oproti stavu nezmenšila. Pri hodnote pohľadávky žalobcu uplatnenej v prihláške v sume 57.354,73 Eur a deklarovanej hodnote bytu (podľa údajov dlžníka v zozname majetku 40.000,- Eur), u žalobcu naďalej existuje nezmenená reálna možnosť dosiahnuť vysokú mieru uspokojenia svojej pohľadávky z dosažiteľného „majetku dlžníka“, ktorým je byt, ako predmet neúčinného právneho úkonu. Žalobca pred súdom prvej inštancie netvrdil, ani nepreukazoval, že by žalovaný dlžník okrem prevodu bytu disponoval ešte iným (ďalším) významnejším majetkom, ktorý by svojím právnym úkonom vyňal zo svojej majetkovej sféry v snahe ukrátiť veriteľa. Vychádzajúc z výsledku žalobcom označeného sporu o neúčinnosť kúpnej zmluvy, je z pohľadu odvolacieho súdu dôvodné uzavrieť, že možnosť uspokojenia žalobcu z tohto majetku dlžníka za súčasného stavu existuje vo vyššej miere, než akú by mohol dosiahnuť v prípade jeho predaja v konkurze (vzhľadom na zásadu pomerného uspokojenia veriteľov a uspokojovanie nákladov konkurzu).

16. V dôsledku uvedeného preto odvolací súd toto správanie sa dlžníka z hľadiska hodnotenia na účely posúdenia poctivého záujmu nepovažuje za poškodenie veriteľa. V prejednávanej veci nedošlo k ukráteniu žalobcu ako veriteľa, keďže mu naďalej svedčí právo na uspokojenie z označeného nehnuteľného majetku, a to v rozsahu, v akom by uspokojenie mohol dosiahnuť mimo konkurz v prípade, ak by nehnuteľnosť neopustila majetkovú sféru dlžníka. Zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie je zrejmé, že žalobca sa tohto uspokojenia aj domáha v prebiehajúcom exekučnom konaní (vedenom pôvodne súdnym exekútorom JUDr. Petrom Hedinom pod sp. zn. 334/381 a po zmene súdneho exekútora na návrh žalobcu pod sp. zn. 93EX/297/23 u súdnej exekútkorky JUDr. Zuzany Kubešovej).

17. Z odvolacích námietok žalobcu odvolací súd hodnotí ako dôvodnú len námietku nenaplnenia zákonného dôvodu prihliadať na dlžníka miernejšie. Odvolací súd sa stotožňuje s argumentáciou žalobcu, že skúsenosti s podnikaním, podstavenie spoločníka obchodnej spoločnosti a výkon funkcie konateľa, ako aj dosiahnuté vzdelanie, dávajú dôvod na prísnejšie hodnotenie osoby dlžníka. Je dôvodné prisvedčiť i tvrdeniu žalobcu, že zákon v ust. § 166g ods. 3, 4 ZKR vo vzťahu k podnikaniu nešpecifikuje (nevymedzuje) len podnikanie väčšieho rozsahu, ale za osobu s prísnejším nahliadaním všeobecne označuje osobu majúcu skúsenosti s podnikaním, čo žalovaný spĺňa.

18. Odvolací súd však vzhľadom na svoju vyššie uvedenú argumentáciu konštatuje, že ani prísnejšie hodnotenie dlžníka by nebolo spôsobilé spochybniť a zvrátiť vecnú správnosť rozsudku súdu prvej inštancie. Právny záver súdu prvej inštancie, že konanie – správanie sa dlžníka spočívajúce v prevode svojho majetku kúpnu zmluvou zo dňa 03.03.2016 nie je konaním v nepoctivom úmysle a nenapĺňa skutkové vymedzenie dôvodov zrušenia oddĺženia podľa § 166g ods. 1 písm. a), c), h) ZKR.

19. Odvolanie žalobcu nebolo spôsobilé spochybniť vecnú správnosť odvolaním napadnutého rozsudku. Odvolací súd preto s poukazom na uvedené skutočnosti napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému priznal voči žalobcovi plný nárok na ich náhradu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).